

میوریتسا

ترجمه : دکتر محمدعلی صوتی

از زبان رومانی

با مرگ و طبیعت است . از این شعر تا
کنون بیش از ۹۰۰ روایت ثبت شده و
کاملترین آن‌ها در ۱۸۵۰ به وسیله
" واسیله الکساندری " شاعر معروف
رومانی (۱۸۲۱-۱۸۹۰) به چاپ رسید.
این شعر کفریانی بی‌نهایت ساده
و فشرده و تقریباً غیر قابل ترجمه‌ای
دارد ، از دوران گلداری مردم رومانی
باقیمانده و در طول زمان صیقل خورده
است .

مردم رومانی قبل از اینکه ادبیات
نوشته شده‌ای به زبان خودشان داشته
باشند ، ادبیات شفاهی غنی و معتبری
در بین عامه مردم رواج داشته که سینه
بسیه از نسلی به نسل دیگر منتقل
می شده .

شعری که ترجمه آن در زیر می آید ،
در ادبیات فولکلوریک رومانی از اعتباری
خاص برخوردار است و نشان دهنده
طرز تفکر و روحیه مردم رومانی در مقابله

BRITISH

چوپان رومانی اهل " ملداوی "

(منطقه شمال شرقی رومانی امروز)

به توطئه قتل خود به دست دو چوپان

مجاری و ورنچائی " (منطقه‌ای در

مرکز رومانی امروز) پی می برد و مرگ را

با آگاهی و آرامش پذیرا می شود . او مرگ

را به عنوان یک جزء لاینفک از زندگی

انسانی می داند و به همین جهت است

که تمام اجزای طبیعت را از ستارگان گرفته

تا صنوبر و چنار در مراسم گذرش از این

زندگی فناپذیر بسوی زندگی جاویدان ،

شریک و همبازمی سازد ، همچنانکه همه

این عوامل طبیعی در روزگاران حیاتش

بودند .

درباره این شعر " ژول - میشله "

در سال ۱۸۵۴ گفته است : " هیچ کلامی

بسادگی و عظمت این شعر نیست . "

" دورا - دیسترا " در سال ۱۸۵۹ آن

را " یکی از شاهکارهای ادبیات رومانی "

دانسته است .

پروفسور سگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

رتال جامع علوم انسانی

